

Sygn. akt V U 436/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku S. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania S. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 15 marca 2016 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt V U 436/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 marca 2016 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy S. B. prawa do emerytury na podstawie art. 27 i 28 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wskazując w uzasadnieniu, że wnioskodawca nie udowodnił wymaganego stażu 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a jedynie staż 14 lat, 8 miesięcy i 3 dni. Zakład podał, iż nie uwzględnił okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Kopalni (...), ponieważ w pracowniczej legitymacji ubezpieczeniowej widnieją ślady poprawek. Wskazał nadto, iż zaliczył ubezpieczonemu okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1 czerwca 1966 r. do 31 stycznia 1971 r., natomiast nie uwzględnił okresu pracy w tym gospodarstwie od 4 stycznia 1963 r. do 31 maja 1966 r., gdyż okres ten pokrywa się z okresem uczęszczania wnioskodawcy do szkoły. Konieczność zaś codziennego dojazdu od szkoły oraz domowego przygotowania się do obowiązków szkolnych w sposób oczywisty – zdaniem organu rentowego – ograniczała świadczenie pracy stałe i przynajmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Od ww. decyzji odwołanie złożył wnioskodawca, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. B., ur. (...) jest uprawniony do emerytury rolniczej. Do przyznania tego prawa uwzględnione zostały okresy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników za okres od dnia 1 marca 1990 r. do dnia 31 marca 2015 r.

Decyzją z dnia 3 czerwca 2005 r. Kierownika Biura Powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w L. wnioskodawcy przyznana została renta strukturalna na okres od dnia 22 kwietnia 2005 r. do 21 marca 2015 r.

W dniu 29 stycznia 2016 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę z powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych. W następstwie rozpoznania tego wniosku ZUS Oddział w L. w dniu 15 marca 2016 r. wydał decyzję odmawiającą wnioskodawcy prawa do emerytury, zaskarżoną w niniejszej sprawie.

S. B. udowodnił 14 lat, 8 miesięcy i 3 dni okresów składkowych i okresów uzupełniających. W ramach okresów składkowych uwzględniony został przez organ rentowy m.in. okres zatrudnienia wnioskodawcy w Hucie (...) od 17 czerwca 1970 r. do 30 czerwca 1976 r. (6 lat i 14 dni). W ramach okresów uzupełniających organ rentowy uwzględnił okres pracy wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1 czerwca 1966 r. do 31 stycznia 1970 r. (3 lata, 8 miesięcy).

/bezsporne, a nadto dokumenty z akt emerytalnych wnioskodawcy/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.jedn.: Dz.U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny określony w ust. 2 albo 3;
 - 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.
2. Wiek emerytalny dla kobiet wynosi co najmniej 60 lat.
 3. Wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie:
 - 1) do dnia 31 grudnia 1947 r. wynosi co najmniej 65 lat;
 - 2) od dnia 1 stycznia 1948 r. do dnia 31 marca 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 1 miesiąc;
 - 3) od dnia 1 kwietnia 1948 r. do dnia 30 czerwca 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 2 miesiące;
 - 4) od dnia 1 lipca 1948 r. do dnia 30 września 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 3 miesiące;
 - 5) od dnia 1 października 1948 r. do dnia 31 grudnia 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 4 miesiące.

W myśl zaś art. 28 cyt. ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., którzy nie osiągnęli okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2, przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 3;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 15 lat dla kobiet i co najmniej 20 lat dla mężczyzn.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że wnioskodawca osiągnął wymagany cyt. przepisami wiek emerytalny, tj. 65 lat. Spór budziło natomiast, czy osiągnął wymagany staż emerytalny, tj. co najmniej 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy bowiem uznał, że wnioskodawca udowodnił jedynie 14 lat, 8 miesięcy i 3 dni okresów składkowych i okresów uzupełniających. Wnioskodawca podnosił, że wymagany staż posiada i wnosił o uwzględnienie do tego stażu nie tylko okresu jego pracy w Kopalni (...), ale także okresu jego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców przed 1 czerwca 1966 r. oraz przeliczenia okresu jego pracy w szczególnych warunkach w Hucie (...) przelicznikiem 1,5.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszym postępowaniu doprowadziła Sąd do przekonania, iż wnioskodawca nie spełnia przesłanki stażowej dla przyznania mu emerytury w myśl art. 27 i 28 ustawy emerytalnej. Co do zasady – dla przyznania tego świadczenia konieczne jest wykazanie – w przypadku mężczyzn – stażu 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych (art. 27 ust. 1 pkt 2). Ustawa emerytalna w art. 28 pkt 2 daje jednak ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., którzy nie osiągnęli ww. okresu składkowego i nieskładkowego, prawo do emerytury, jeżeli łącznie spełnili warunki: osiągnęli wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 3 oraz mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla mężczyzn. Ubezpieczony jednak tego drugiego warunku nie spełnił. Jak wynika z akt emerytalnych posiada on udowodnione jedynie 14 lat, 8 miesięcy i 3 dni okresów składkowych i okresów uzupełniających. Sporne były natomiast okresy jego w pracy: w Kopalni (...) od 11 lutego 1970 r. do 27 maja 1970 r. (3 miesiące i 16 dni) oraz w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku życia a przed datą uznanego przez ZUS okresu pracy w tym gospodarstwie, tj. od 4 kwietnia 1963 r. do 31 maja 1966 r. (3 lata, 1 miesiąc i 28 dni). Sąd – mając na uwadze cyt. wyżej przepisy oraz sporne okresy pracy wnioskodawcy – nie badał, czy ubezpieczony faktycznie w ww. zakładzie czy też gospodarstwie rodziców pracował, w jakim wymiarze i okresie, albowiem nawet pozytywne ustalenie powyższych faktów nie wpłynęłoby w żaden sposób na uprawnienia emerytalne wnioskodawcy. Nie dałoby bowiem wymaganych 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a jedynie 18 lat, 1 miesiąc i 17 dni. Na uwzględnienie nie zasługiwały przy tym twierdzenia ubezpieczonego, że okres jego pracy w Hucie (...) jako okres pracy w szczególnych warunkach winien być policzony przelicznikiem 1,5. Ani aktualnie obowiązująca ustawa o emeryturach i rentach z FUS, ani poprzednie regulacje emerytalne, nie przewidywały i nie przewidują takiego sposobu liczenia okresów pracy w szczególnych warunkach. W przypadku posiadania okresów takiej pracy ustawa emerytalna obowiązująca od dnia 1 stycznia 1999 r. w art. 184 przewiduje możliwość uzyskania prawa do emerytury w tzw. obniżonym wieku emerytalnym. Wnioskodawca jednak przesłanek do nabycia tej emerytury nie spełnia, z tego chociażby względu, że nie posiada co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, nie mówiąc już o spełnieniu przesłanki ogólnego stażu pracy. W Hucie (...) pracował jedynie przez okres 6 lat i 14 dni.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż organ rentowy prawidłowo wyliczył zarówno okresy składkowe, jak i ogólny staż ubezpieczeniowy wnioskodawcy, i w związku z tym nie było żadnych podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji. Tym samym odwołanie wnioskodawcy – jako nie mające uzasadnionych podstaw – podlegało oddaleniu, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.